

11 kwietnia - Światowy Dzień Chorych na Chorobę Parkinsona

2025-04-09

Czym jest choroba Parkinsona?

Historia i jej aspekty.

Choroba Parkinsona to jedno z najczęściej występujących schorzeń neurologicznych na świecie. Dzień 11 kwietnia ma szczególne znaczenie w walce z tą chorobą, gdyż obchodzimy wtedy Światowy Dzień Chorych na Chorobę Parkinsona, który przypomina o problemach, z jakimi borykają się osoby dotknięte tym schorzeniem.

Pierwszy raz objawy drżenia porażennego, znane dziś jako choroba Parkinsona, zostały opisane przez angielskiego chirurga, aptekarza i paleontologa Jamesa Parkinsona w 1817 roku. To on jako pierwszy zauważył charakterystyczne objawy tej choroby, które później zyskały jego imię.

W 1981 roku holenderski ogrodnik, który sam chorował na Parkinsona, wyhodował wyjątkową odmianę tulipana o biało-czerwonych barwach, nadając jej nazwę „James Parkinson”. Kwiat ten stał się symbolem choroby, a podczas IX Światowego Dnia Parkinsona, który odbył się 11 kwietnia 2005 roku w Luksemburgu, czerwony tulipan oficjalnie przyjęto jako znak rozpoznawczy tej choroby.

Choroba Parkinsona jest schorzeniem neurologicznym, które prowadzi do stopniowego obumierania neuronów w mózgu odpowiedzialnych za produkcję dopaminy – substancji niezbędnej do prawidłowego funkcjonowania układu ruchowego. Wczesne objawy choroby obejmują utratę węchu, zmiany nastroju oraz maskowaty wyraz twarzy. Choć dokładna przyczyna rozwoju choroby nie jest w pełni poznana, wciąż nie ma skutecznych metod leczenia, które mogłyby zapewnić całkowite wyleczenie.

Na całym świecie na chorobę Parkinsona cierpi około 10 milionów osób. Jest to najszybciej rozwijająca się choroba neurologiczna, a według prognoz, do 2050 roku liczba chorych może się podwoić. W Polsce szacuje się, że chorobą dotkniętych jest około 140 000 osób. Najczęstszymi objawami są drżenie kończyn, sztywność mięśni, spowolnienie ruchów, a także problemy z równowagą, postawą, chodzeniem i mową. Wśród pacjentów często występują także zaburzenia emocjonalne, takie jak lęk, depresja, apatia czy zmęczenie.

Rehabilitacja i odpowiednie ćwiczenia fizyczne są niezwykle ważne w leczeniu choroby Parkinsona, równie istotne jak przyjmowanie leków. Regularne ćwiczenia mogą pomóc spowolnić rozwój choroby, a także znacząco poprawić jakość życia pacjentów. Kluczem do sukcesu jest systematyczność i motywacja.

W poszukiwaniu skutecznego leczenia choroby Parkinsona naukowcy, neurologi, wirusolodzy oraz firmy farmaceutyczne od lat prowadzą intensywne badania. Przez wiele lat podejmowano próby leczenia poprzez przeszczepy komórek nerwowych, jednak żadna z tych metod nie przyniosła oczekiwanych rezultatów. Obecnie leczenie opiera się głównie na uzupełnieniu niedoboru dopaminy w

**Magiczny
Kraków**

mózgu. Najczęściej stosowanym lekiem jest lewodopa, odkryta przez Rogera Duvoisina i po raz pierwszy zastosowana w 1967 roku. Lewodopa działa poprzez pobudzanie receptorów dopaminowych, co pomaga zachować sprawność ruchową. W początkowych stadiach choroby stosuje się ją w formie tabletek, jednak w późniejszych fazach choroby, gdy zapotrzebowanie na dopaminę rośnie, pacjenci korzystają z pomp lewodopowych wszczepionych w powłokę brzuszną, które podają lek w formie żelu.

Mimo licznych starań nie opracowano jeszcze leczenia, które mogłoby zagwarantować całkowite wyleczenie choroby Parkinsona. Jednak postęp w badaniach oraz coraz lepsze metody leczenia i rehabilitacji pozwalają chorym na poprawę jakości życia i lepsze radzenie sobie z objawami tej trudnej choroby.

Światowy Dzień Chorych na Chorobę Parkinsona to doskonała okazja, by zwrócić uwagę na potrzeby osób dotkniętych tą chorobą, zwiększyć świadomość na jej temat oraz wesprzeć badania nad jej leczeniem. Warto pamiętać, że każdy ma szansę na lepszą przyszłość, jeśli wspólnie podejmiemy wysiłek na rzecz edukacji, wsparcia i rozwoju nauki.